

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ویکتور پیروژنکو - (Viktor Pirozhenko)

برگردان از: ا. م. شیری

۲۷ اکتوبر ۲۰۱۸

بازدارندگی امریکائی چین از دایره جنگ تجاری خارج می‌شود

سناتور مارک رובیو چین را به "خشونت" در سین کیانگ متهم کرد و خواستار تحریم مقامات رسمی چین شد. در ماه‌های اخیر ستراتیژی مهار چین به مثابه بخشی از ستراتیژی امنیت ملی امریکا از دایره تصادمات بازرگانی - اقتصادی با جمهوری خلق چین در عرصه‌های رویارویی ایدئولوژیک و مقابله تبلیغاتی - روانی خارج می‌شود. در حال حاضر نه فقط تشکیل ائتلاف ضد تجاری علیه جمهوری خلق چین، حتی گسترش حضور نظامی امریکا در نزدیکی سواحل اقیانوس آرام چین (و روسیه)، و همچنین، تقلا برای به هم زدن ثبات داخلی چین بخش مهم ستراتیژی بازرگانی ایالات متحده امریکا می‌باشد. به موازات این، امریکا سعی می‌کند اختلافات تجاری با جمهوری خلق چین را به حساب "ائتلاف تجاری" با اتحادیه اروپا و جاپان به سطح اتحادیه تجاری ضد چینی ارتقاء دهد. لورنس کادلو، رئیس کمیته اقتصاد ملی کاخ سفید وجود چنین برنامه‌ای را اخیراً اعلام کرد. پس از اقدامات تحریک‌آمیز ناوشکن امریکائی در بحیره جنوبی چین در ماه سپتمبر، فرمانده نیروی بحری ایالات متحده امریکا به منظور نشان دادن قدرت نظامی به چین، به ناوگان اقیانوس آرام پیشنهاد کرد تا رزمایش بزرگ نظامی در ماه نومبر برگزار نماید. اظهارات ضد چینی مایکل پنس، معاون رئیس جمهور امریکا در ۴ نومبر در مؤسسه هادسون (یکی از اصلی‌ترین "کارگاه‌های فکر" امریکا) در واشینگتن از حال و هوای کاخ سفید حکایت می‌کند. معاون رئیس جمهور امیدهای واهی واشینگتن را بازتاب داد. "امریکا امیدوار بود که با لیبرالیزه کردن اقتصاد، چین به شریک تجاری ما و تمام جهان تبدیل خواهد شد". طیف گسترده خواسته‌های دولت امریکا از جمهوری خلق چین، به گونه‌ای که مایکل پنس تصریح کرد، از نقد روش‌هایی که چین با بهره‌گیری از آنها به رشد اقتصادی دست می‌یابد تا متهم نمودن بیجینگ به "نقض حقوق انسانی" اقلیت‌های ملی را در برمی‌گیرد. چین به استفاده از "ابزار تبلیغاتی سیاسی، اقتصادی و نظامی برای گسترش نفوذ خود در ایالات متحده" و به "مداخله در سیاست داخلی" امریکا متهم می‌شود و حتی چین برای خارج کردن امریکائی‌ها از بخش غربی اقیانوس آرام و "تضعیف برتری نظامی امریکا در زمین، بحر، هوا و فضا" سعی می‌کند، با راه انداختن موج تازه آزار و اذیت مسیحیان، بودائیان و مسلمانان چینی، "جریان آزاد اطلاعات" را برای شهروندان خود محدود می‌سازد.

مایکل پنس بر این ادعا، که "چین در سالهای اخیر بشدت به سوی فشار و ستم بر خلق خود روی آورده"، تأکید کرد. با این حال، معاون رئیس جمهور امریکا ضمن نامیدن "حاکمیت حزب کمونیست چین" به مثابه علت اصلی تنش در مناسبات تجاری با چین و با پیشنهاد تقلید از تایوان به رهبری چین، نمونه خلی خوبی از مداخله در امور داخلی جمهوری خلق چین ارائه نداد.

متهم کردن چین به تلاش برای "تأثیرگذاری بر افکار عمومی امریکا در انتخابات سال ۲۰۱۸ و در انتخابات آتی ریاست جمهوری در سال ۲۰۲۰" یک اتهام جدید است؛ روسیه را نیز درست به همین ترتیب متهم می‌کنند.

ایالات متحده امریکا پس از سالهای طولانی برای نخستین بار به سوی سوداگری‌های تبلیغاتی پیرامون سین کیانگ و تبت روی آورده است. مطالب مربوطه به این موضوع را کمیته دوحزبی کنگره امریکا ناظر بر وضعیت حقوق بشر در چین جمع‌آوری می‌کند. رئیس این کمیته مارک روبرو در روز ۱۰ اکتوبر طرح قانونی دایر بر تقبیح "مجازات‌های چین" در سین کیانگ را طرح نمود و از دولت امریکا خواست تا مسأله تحریمها علیه مقامات رسمی چین را مورد بررسی قرار دهد.

بازگشت واشینگتن به موضوع سین کیانگ و تبت می‌تواند نشان از آماده‌سازی گروه‌های تروریستی-تجزیه‌طلب برای بی‌ثبات کردن اوضاع این مناطق چین داشته باشد. به خصوص، ممکن است از ستیزه‌جویان اوغور که اکنون از سوریه به سین کیانگ چین، قبل از همه، به افغانستان روانه می‌کند، استفاده نماید.

این انگیزه تازه در تبلیغات امریکا مانند متهم کردن روسیه و چین به تقسیم کار پنهانی برای "تضعیف دموکراسی" در جهان نیز شایان توجه است. گویا "صعود اقتصادی" چین و "ابراز وجود نظامی" روسیه "یک پیام قوی برای تغییر درک سران دیگر کشورها در این باره که باید در برگیرنده وضعیت قانونی در خود باشد، ارسال می‌کند".

به این ترتیب، ایالات متحده امریکا با جلب رهبری چین به رویارویی گسترده، جبهه ایدئولوژیک جدید باز می‌کند. چین می‌خواهد از این سناریو اجتناب نماید و در چهارچوب "تقابل تجاری" با واشینگتن مذاکره کند بیچینگ اصرار اکید دارد، که در این مورد تجارب منفی اتحاد شوروی در جنگ سرد با امریکا را در نظر بگیرد. سر مقاله گلوبال تایمز به تاریخ ۱۴ اکتوبر بار دیگر موضع رسمی دولت جمهوری خلق چین را منعکس نمود: "چین درگیر جنگ سرد جدید با امریکا نخواهد شد... اگر چین خویشتنداری نشان دهد، شکل تازه جنگ سرد توسعه نخواهد یافت".

با وجود این، آیا "چین درگیر نخواهد شد"، کفایت می‌کند؟ اگر ایالات متحده امریکا به گسترش تهاجم ایدئولوژیک دست بزند، آیا "خویشتنداری چین" قادر به دفع جنگ سرد خواهد بود؟ فعلاً بیچینگ در چهارچوب "دفاع فرسایشی" عمل می‌کند: یکطرفه از تشدید مقابله با واشینگتن امتناع می‌ورزد، اما گفته است، که "پاسخ به تحریکات امریکا در مورد هر مسأله مشخص، منطقی و شدید خواهد بود".

<https://universe-tss.su/main/politika/world/61693-amerikanskoe-sderzhivanie-kitaya-vyhodit-za-ramki-torgovogo-konflikta.html>

۳ آبان - عقرب ۱۳۹۷